

nr. 417 din 18 aprilie 2013

Referitor la: *proiectul de lege privind modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 – Codul Silvic*

Stimată Doamnă Ministru LUCIA-ANA VARGA,

Federația Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România – NOSTRA SILVA, reprezentată de președinte executiv Istvan Tőke, de vicepreședinte Cătălin Tobescu și de președinte Bogdan Ioan Tudor Todoran

în urma analizei proiectului de către membrii Federației, ce reunesc **856.239** **ha** pădure și pășune, în special comunități istorice de proprietari, vă comunicăm următoarele

OBSERVAȚII ȘI SUGESTII

I. ASPECTE DE STRUCTURĂ ȘI PRINCIPII CE DORIM A FI REGLEMENTATE

1. separarea serviciului public silvic de cel de administrație forestierăⁱ.
2. separarea administrației pădurilor proprietatea Statului Român de cele proprietate privatăⁱⁱ.
3. responsabilizarea proprietarilor de păduri, simultan cu stimularea acestora în gestionarea durabilă a pădurilorⁱⁱⁱ.
4. introducerea conceptului de *Due Diligence*, cu elemente concrete de aplicare, în Codul Silvic^{iv}.
5. transformarea profesiunii de silvicultor într-o profesie liberală^v (scoterea personalului silvic din structuri semimilitarizate^{vi}).
6. crearea de centre de excelență care să pregătească și să certifice pe bază de bune practici experiența silvică locală și regională^{vii}.
7. clarificarea funcționării comunităților istorice de proprietari.

II. ASPECTE LEGATE DE RESPECTAREA ȘI GARANTAREA DREPTULUI DE PROPRIETATE PRIVATĂ

Măsurile propuse în proiectul de lege apreciem că **institue un DEZECHILIBRU între conținutul și atributele pe care le presupune proprietate privată forestieră și interesul și obligația Statului de a reglementa regimul silvic**, prin următoarele prevederi:

- a) acordarea caracterului de **titlu executoriu** contractelor de administrare sau servicii silvice, în ceea ce privește sumele datorate de proprietar^{viii} pentru administrare sau servicii;
- b) impunerea pentru ocoalele private (de regim) să funcționeze ca **societăți comerciale^{ix}**;
- c) **preluarea forțată a proprietăților forestiere care nu au asigurate servicii silvice^x și predarea acestor suprafețe ocoalelor silvice de stat^{xi}**;
- d) introducerea unei **taxe de neadministrare** pentru proprietarii privați care nu au contract cu un ocol silvic – măsură care este concurentă cu preluarea forțată a proprietății (pădurea nu devine astfel administrată?)^{xii}
- e) **executarea silită, cu prioritate, a proprietății forestiere** pentru creanțele scadente și neîncasate reprezentând noul impozit intitulat „taxă de neadministrare”;
- f) vânzarea masei lemnoase de pe proprietățile private preluate forțat de către ocoalele silvice, pentru a asigura cheltuielile de pază și administrare^{xiii};
- g) instituirea amenajamentului silvic ca titlu de proprietate al Statului;
- h) virarea unei sume de 10-25% din valoarea masei lemnoase autorizate spre exploatare direct în contul ocolului silvic^{xiv};
- i) distribuția sumelor încasate din vânzarea masei lemnoase de către ocolul silvic, numai la cererea proprietarului și după reținerea impozitului;
- j) împiedicarea dezvoltării unor activități de turism de către comunitățile istorice de proprietari prin instituirea condiției ca pentru amplasarea unor locuințe sau case de vacanță, terenul și construcția ce va fi edificată să fie proprietatea aceleiași persoane^{xv};
- k) recoltarea produselor nelemnoase specifice pădurii în baza autorizației acordului silvic, fără a se stabili necesitatea acordului prealabil al proprietarului;
- l) interzicerea compensării valorice a lucrărilor de prestări servicii pentru exploatarea masei lemnoase cu masă lemnoasă și eliminarea vânzării masei lemnoase „pe picior”^{xvi};

- m) modificarea art. 95 alin. (2) și abrogarea alin. (3) din Codul silvic;
- n) evaluarea prejudiciilor cauzate pădurii tot de către personalul silvic, neasigurându-se posibilitatea proprietarului de a apela la un expert independent;
- o) modificarea art. 135 alin. (3) și abrogarea alin. (4) al art. 135 din Codul Silvic;

Proprietatea privată forestieră este privită exclusiv ca o marfă comercială, ce trebuie să asigure cu orice preț și cu orice cost, chiar și prin vânzarea silită a proprietății, niște structuri silvice, private și, mai ales, de stat.

Nu regăsim în acest proiect recunoașterea drepturilor populației locale interesate în sectorul forestier, nici reglementarea unor posibilități de asigurare a drepturilor comunității locale, în special cu privire la bunăstarea economică și socială.

Comunitățile istorice de proprietari, obștile de moșneni, de răzeși, composesoratele, comunele politice, pădurile comunale și grănicerești NU ÎȘI REGĂSESC SPECIFICUL DE ORGANIZARE ÎN ACEST PROIECT (de altfel, nici în actualul Cod Silvic) – deși Statul a făcut o promisiune legislativă în anul 2008, prin art. 95, neonorată nici în prezent.

Proprietarul nu este privit ca un PARTENER RESPONSABIL, ci o “vacă de muls”: impozite pe terenul forestier, impozite pe veniturile din silvicultură, taxe de administrare, taxe de pază, taxe de servicii silvice, taxe de neadministrare, fonduri de mediu, fonduri de regenerare transferate ocolului silvic, șamd.

Considerăm că NU au fost respectate nici prevederile **art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (3¹), art. 13 lit. d), art. 21 și art. 22 din Legea nr. 24/2000** privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare – în sensul că proiectul de act normativ nu ține cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cel puțin în ceea ce privește dreptul la protecția bunurilor.

Măsurile propuse de Minister în ceea ce privește proprietatea privată forestieră **au ca rezultat lipsirea titularului de posibilitatea exercitării atributelor dreptului său.**

Asigurarea respectării dreptului de proprietate asupra unui bun în sensul Convenției impune, în primul rând, **obligatia negativă** a organelor statale de a se abține să adopte asemenea măsuri, oricare le-ar fi natura, precum și **măsuri pozitive**, spre a nu se ajunge la privarea de proprietate.

Nu se poate consacra prin lege o stare de incertitudine cu privire la proprietatea privată forestieră, cu privire la soarta juridică a bunurilor ce aparțin proprietarilor de păduri – exercitarea dreptului de proprietate nu poate să devină iluzorie, iar legiuitorul nu poate să dispună ca atributele proprietății forestiere să fie exercitate obligatoriu de silvicultori sau de ocoalele silvice.

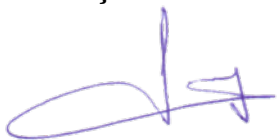
Aceste observații se completează cu cele patru obiective și concluziile consemnate cu ocazia întâlnirii consultative din 17 aprilie 2013.

Vă rugăm **să reluați și să extindeți procesul de consultare publică** – dată fiind importanța actului normativ – eventual chiar prin dezbateri județene sau regionale cu proprietarii de păduri, în forma actuală proiectul ÎMPIEDICĂ EXERCITIUL EFECTIV AL DREPTULUI DE PROPRIETATE și se va transforma într-un **eșec în a permite exercitiul acestui drept^{xvii}**.

Cu deosebită considerație,

**FEDERAȚIA PROPRIETARILOR DE PĂDURI
ȘI PĂȘUNI DIN ROMÂNIA – NOSTRA SILVA**

Președinte executiv

Istvan TÓKE

Vicepreședinte

Cătălin TOBESCU

Președinte

Bogdan Ioan TUDOR TODORAN

ⁱ Până în 1989 toate veniturile din silvicultură mergeau la STAT, prin Finanțe, iar administrația primea doar ce avea nevoie, în mod corect și evaluat de BANCA AGRICOLĂ – se poate aplica și în prezent acest sistem, pentru proprietatea forestieră publică a Statului, însă prin ale instituții.

ⁱⁱ De văzut așa-zisul „Model German din anii 2005-2007”, dorit a fi impus de Minister și Romsilva, precum și reacțiile proprietarilor de păduri la UE și răspunsurile primite de la nivel european. Nu trebuie să existe niciun fel de ingerință legislativă sau teritorială a unei forme de administrare a proprietății publice asupra pădurii private. Statul, prin autoritatea sa, trebuie să asigure doar concurența loială pe piața lemnului și să sprijine administrația privată.

ⁱⁱⁱ Proprietarul trebuie să răspundă de aplicarea regimului silvic și să nu fie transferată această responsabilitate asupra personalului silvic angajat. Proprietarul trebuie să aibă posibilitatea de a-și selecta corect personalul pentru proprietatea lui și nu să i se impună o structură complexă și costisitoare.

^{iv} Dacă pe lanțul de transport și prelucrare nu va fi permis accesul lemnului ilegal, nu va fi necesară paza în pădure. Sunt câteva mii de gateri, mari și mici. Capacitatea de prelucrare a lemnului în cherestea și alte asemenea produse depășește posibilitatea pădurilor României. Nu mai vorbim de capacitatea de exploatare.

^v Silvicultorii ar trebui să fie doctorii pădurii și nu poliția pădurii. Există posibilitatea creării unui STATUT AL PERSONALULUI SILVIC similar celor a doctorilor, notarilor, avocaților sau al altor profesii libere.

^{vi} Nu există structură de învățământ silvic care să studieze și să ofere competențe pe zona de pază și de aplicare a atribuțiilor de funcționar public. În prezent, în domeniul contravențiilor silvice, s-au acordat competențe la diferite structuri ale Statului, dar răspunderea rămâne doar la personalul silvic.

^{vii} Înainte de 1989 funcționa o singură Facultate de silvicultură și exploatare forestieră, care pregătea 60-100 ingineri pe an. Acum avem o inflație de absolvenți cu studii superioare: unul din rezultate se poate sesiza în schimbările periodice de personal din diferitele structuri silvice.

^{viii} De ce nu se stabilește caracterul de titlu executoriu ȘI PENTRU PREJUDICIILE CAUZATE PROPRIETARULUI ??? – **se încalcă principiul egalității părților contractuale.**

^{ix} Ocoalele silvice trebuie să fie înființate numai de proprietarii de păduri sau de asociațiile acestora – ele trebuie **să funcționeze pe un sistem non-profit, altfel ar crește nejustificat costurile pentru proprietari** (care este rațiunea ca proprietarul să plătească tarife mai mari propriului ocol, ce funcționează ca societate comercială cu asociat/acționar proprietarul de pădure, pentru ca apoi eventualul profit să se întoarcă tot la proprietarul de pădure!?!).

^x Este vorba de o CONFISCARE. Cum rămâne cu atributele dreptului de proprietate: de folosință, de posesie și de dispoziție? Care este justificarea constituțională ca aceste atribute ale proprietății să fie preluate în fapt de structurile statului?

^{xi} Sesizăm ideile Romsilva în acest proiect: calitatea procesuală activă a fost deja consacrată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, prin Decizia nr. 15 din 17 octombrie 2011 publicată în Monitorul Oficial nr. 827 din 22 noiembrie 2011.

^{xii} **Sancțiunea necesară și suficientă** ar fi dezvoltarea reglementării actuale: **imposibilitatea pentru proprietarul care nu are asigurate servicii de administrare sau servicii silvice de a-și exploata în vreun fel masa lemnoasă**, fie și pentru folosința proprie.

^{xiii} Pe același raționament, de ce nu preia Statul Român și toate terenurile agricole nelucrate, urmând să le are și să le cultive pentru a-și asigura cheltuielile cu administrarea lor?

^{xiv} De ce nu se păstrează, ca și în prezent, banii într-un CONT SPECIAL AL PROPRIETARULUI, fiind stabilită prin lege destinația acestui fond de regenerare?

^{xv} Se dorește desființarea formelor asociative sau fărâmițarea acestora și ieșirea din indiviziune?

^{xvi} **TOT CODUL SILVIC TRATEAZĂ PĂDUREA CA PE O VALOARE COMERCIALĂ – SE UITĂ CĂ MAJORITATEA COMUNITĂȚILOR ISTORICE DE PROPRIETAR DEPIND VITAL DE PĂDURE ȘI DE MEDIUL PE CARE ÎL ASIGURĂ** – în multe cazuri importanța formelor asociative este justificată și de faptul că asigură necesarul de lemn de foc și de construcție pentru coproprietarii aflați în devălmășie sau indiviziune, SITUAȚIE NEREGLEMENTATĂ DE ACEASTĂ VIZIUNE STRICT ECONOMICĂ.

^{xvii} Facem trimitere, *mutatis mutandis*, la cauza Erkner și Hofauer contra Austriei, CEDO, 23 aprilie 1996, paragraful 59. În speță s-a decis că există o atingere a substanței dreptului de proprietate și în ipoteza în care autoritățile competente au început anumite proceduri de reorganizare a terenului agricol în cadrul căruia sunt cuprinși mai mulți proprietari, privați în mod **provizoriu** de dreptul lor – perioadă în care proprietarii nu au primit niciun fel de despăgubiri.